

Priča kaže da se prvi sajam dogodio još u vrijeme prvih čovjekolikih stvorova. Jedan od naših dlakavih ultra-predaka nosio je grozd banana i sjeo na kamen da se odmori od previše posla i osvježi ponekim plodom. Drugi je član plemena upravo isporučio nekoliko kamena za proizvodnju male vatre koja daje veliku vatru i sjeo do njega. Stigao je i treći svat gurajući pred sobom plosnati, okrugli kamen koji je mislio patentirati kao nešto čemu ne zna namjenu, ali je dobro imati patent dok još netko drugi nije našao sličan kamen.

Započeli oni razgovor, kad evo nam još dva lika niskog čela i *boksterskog* nosa. Jedan bijaše gladan, a drugi je tražio vatre da zapali gomilu mirisave trave koju je smotao usput. Ugledavši prvu trojicu sjete se svojih potreba i upitaše prajezičkom koliko koštaju banane, imaju li vatre i čemu služi čudan kotrljajući kamen.

Započevši razgovor, onaj s travom ponudio je dva smotuljka za kamen za vatru, ali i jedan za tri banane. Onaj s bananama ponudio je pet banana za čudan kamen koji se kotrlja, ali je onaj s kamenom za vatru ponudio tri kamena za ovaj jedan. Razvila se žestoka rasprava, u kojoj su ih zatekle i njihove žene. Riječ po riječ i netko je donio lijepo krzno i ponudio za vatreno kamenje, jedan je donio nekoliko školjki i razmjena je krenula. Jedan od lovaca donio je lijepo meso *friško* ulovljenog jelena, pa su i *zamezili*. Uglavnom, prvi dan na prvom sajmu toliko se svidio prvim ljudima da su se dogovorili kako će se naći nakon nekog vremena, ali sa još bogatijom ponudom.

Vjerovali u ovu priču ili ne, složiti ćete se sa mnom da su sajmovi jedna od prvih organiziranih ljudskih aktivnosti. Sajmena mjesta bila su osnova za stvaranje gradova oko njih, a trgovina na raskrižjima putova često je donosila pozamašno bogatsvo poreznicima pojedinih knezova ili kraljeva.

Premda su sajmeni gradovi postojali i razvijali se u doba faraona, starog Rima, Karla Velikog i renesanse, službeno najstariji sajamski grad na svijetu je Leipzig u Njemačkoj, čija tradicija potječe iz 1497. godine, kada je car Maximilian I. proglasio leipzišku tržnicu službenim sajmom Reicha (tadašnjeg njemačkog carstva).

Sajmovi su imali važnu ulogu u povijesti svih regija, jer su imali važnu ulogu u razvoju gradova, osobito u kriznim i ratnim vremenima. Trgovci koji su nudili robu i kupci koji su je kupovali osiguravali su gradovima plaćanje poreza, financijska ulaganja i inovacije. Tako je i Zagreb, nastavljajući dugu povijesnu

tradiciju sajmovanja od daleke 1242. godine, kada je kralj Bela IV. Zlatnom bulom Zagrebu dodijelio status slobodnog kraljevskog grada s pravom održavanja sajmovi, stoljećima uspješno razvijao trgovinu na sajmovima.